

Slingers voor Corrie van Winsen: ze werkt al zestig jaar. Ze is gespecialiseerd in naaiwerkzaamheden.

FOTO UNITED PHOTOS/TOUSSAINT KLUITERS

INTERVIEW 'Ik vind mijn werk heel leuk en gezellig, het is een beetje mijn hobby'

Corrie van Winsen (78) is ook na 60 jaar het werken nog niet moe

Veel mensen hebben op enig moment de buik wel vol van werken. Dat geldt echter zeker niet voor de 78-jarige Corrie van Winsen. Die stond nog net niet te dansen voor de deur van De Snuffelmug toen ze na de sluiting in verband met coronamaatregelen eindelijk weer aan de slag kon.

Frenk Klein Arfman
stadsredactie@haarlemsdagblad.nl

Heemstede ■ Want werken is voor haar een hobby, al zestig jaar lang. „Ik verveelde me kapot, stond te juichen voor de winkel dat ik weer mocht.”

Beperking

Ze heeft een licht verstandelijke beperking, die haar jeugd er niet leuker op maakte. Als kind mocht ze niet met de buurtkinderen spelen vanwege die beperking. En zo werd ze wel vaker opzij gezet omdat ze niet was als de anderen. Van haar ouders mocht ze bijvoorbeeld ook geen poppen om mee te spelen. „Nu heb ik zestien poppen in mijn huis. Mensen doen ook heel aardig tegen me tegenwoordig.”

Na het overlijden van haar ouders was ze nog een tijd verantwoordelijk voor haar jongere zusje, dat een zwaardere beperking heeft. Inmiddels zit haar zus in een verzorgingshuis, waardoor Van Winsen haar eigen plan kan trekken. En daarin speelt werk een grote rol. „Ik vind mijn werk heel leuk

en gezellig. Het is een beetje mijn hobby. Toen alles dicht moest vond ik Rutte echt een rotvent. Wat moest ik nou? Ik verveelde me dood.”

Ze vertelt het allemaal tijdens een korte pauze van haar werkzaamheden bij De Snuffelmug, waar ze naaiwerkzaamheden doet. Al vanaf haar zevende vond ze handwerk erg leuk om te doen. In 1954 volgde ze een opleiding tot 'breimachine', lacht ze. „Ik wilde veel centjes verdienen voor mijn ouders.”

Noorse patronen

Op 27 november 1961 ging ze aan de slag op de Botermarkt bij de Haarlemse Werkinrichting. „Het was daar heel knus. Ik specialiseerde me in Noorse patronen. Het duurde even voor ik het kon, maar toen ik het eenmaal door had, kon ik het goed en snel.” Na 1973 kwam, inmiddels in Schalkwijk, het 'naaien op haar pad'. „Ik heb van alles genaaid. Vlaggen, jurken voor bisschoppen, zelfs bedekking voor doodskisten. Dat laatste was niet zo leuk, maar het moest wel gebeuren.”

Uiteindelijk werden de sociale

„
Toen alles dicht moest, vond ik Rutte echt een rotvent

werkplaatsen samengevoegd onder de noemer Paswerk en Corrie ging in Cruquius aan de slag. Momenteel dus bij De Snuffelmug in Schalkwijk. Inmiddels is ze al zestig jaar aan het werk. Een unicum waar een feestelijke viering voor gepland stond. Inclusief de aanwezigheid van de burgemeesters van zowel Haarlem als die van Heemstede.

„Ik woon mijn hele leven al in Heemstede, nog steeds in het huis waar ik geboren ben. Maar ik werk in Haarlem. Dat feestje, daar keek ik wel naar uit. Maar door corona kon het niet doorgaan. Heel jammer. Misschien later. Maar ik kom

nu wel in de krant. Dat wilde ik ook heel graag.”

Als de omstandigheden het weer toelaten zal later inderdaad alsnog een viering volgen, vertelt Manon Nagtzaam. Zij begeleidt Van Winsen bij De Snuffelmug, namens Paswerk. Ze is lovend over de naaikunsten en het humeur van Van Winsen. „Ze is altijd vrolijk en ze is hier echt dé vakvrouw. Wij verkopen bijvoorbeeld etuis gemaakt van fietsbanden, en Corrie is de enige die die kan naaien.”

Ze is ook altijd bereid om iemand te helpen als er iets verteld of gemaakt moet worden met behulp van de naaimachine. „Ik vind het leuk als ik iemand kan helpen.” Ze zingt ook al sinds 1958 bij een koor in Heemstede. „Sinds 1964 bij de sopranen.”

Ontspanning

Stilzitten kan ze maar moeilijk. „Daarom blijf ik ook doorwerken zolang het leuk is en ik het kan. Het is voor mij ook een stukje ontspanning.”

Ze begon 22 juli 2019 als vrijwilliger bij De Snuffelmug, zegt Van Winsen. Dat ze al die data zo specifiek weet, is geen toeval. Van Win-

sen herinnert zich alles als het om getallen gaat. „Op 3 april 1996 begon ik bij Paswerk.”

Fietsen

Een verjaardag vergeet Van Winsen nooit. Maar ook bij haar andere hobby, fietsen, houdt ze nauwgezet de gereden kilometers bij. „Ik heb nu 64.061 kilometer gereden op mijn fiets. Ik maak onder meer regelmatig een fietstochtje naar Heiloo.”

Waarna ze nauwgezet haar route uiteenzet. Nog net niet straat na straat. „Ik heb die fiets op 1 oktober 2015 gekocht.” Het is een elektrische fiets, waar ze onlangs nog een nieuwe accu voor kocht. Het geld daarvoor spaarde ze zelf bijeen.

Manon Nagtzaam: „Ik vind dat zo knap. Ze verdient bij ons 60 euro per week, maar ze kan toch heel goed sparen. Ik doe het haar niet na.” Van Winsen trekt haar onderlip een stukje naar beneden. „Kijk, ik heb ook weer mooie tandjes. Die kosten 3052,06 euro.”

Daarna wil ze graag weer aan het werk. „Maar ik ga wel om half een naar huis”, kondigt ze alvast aan. Werken is leuk, maar een stukje fietsen ook.